

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Poesiens Oprindelse

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 10. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893715537312/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

Maaffee i et af disse, Kiære Cæser!
 At Diin, Musik, og Diger bleve til,
 Og Vessels de velsignede fadæser,
 Og Holbergs Skuespil,
 Og alt hvad andet morende du vil;
 Men dette, som du seer, jeg afgier iffe,
 Det kommer heller ei min fabel ved —
 Noß at i et af disse Diebliffe
 Blev ffabt en vis Person, som Quæser hed.

Sandt noß, min Autor taler ei et Ord
 Om Kiædsomhed dengang paa Odins Slot;
 Den Grund, hvorpaa jeg noget saadant troer,
 Er den, at han var giort saa overmaade got.
 Thi Guder, naar de andet har at giøre,
 Saa jaffe de Personer ud i Haft,
 Der kun som Biting til det andet Skabte høre:
 Som, for Erenpels Skyld, saa mangen Quæst,
 Hvis hele Væsen oversfødigt er,
 Hvis rette Navn og derfor, uden Skade
 for Cæseren af disse Blade,
 Udeles udelades her.
 Paa dem, de giøre, naar de have gode Stunder,
 De derimod anvende mere Tid;
 Blandt disse selv var Quæser et Vidunder.
 Han rebede den allerstærste flid.
 Blandt andre Gaver havde han den rare,
 Som ingen Niis har havt i Grækenland og Rom,
 Og ingen uden for: Paa meer han kunde svare,
 End tusind Tosser kunde spørge om.
 Kort sagt: han havde alt det Vid i Panden,
 Som Claus har uden omkring sin,
 Og al den Kundskab, som (jeg nævner iffe Manden)
 Sig bilder ind.